

Kunsteducatie op kindermaat

Passerelle heeft een passie voor hedendaagse dans en wil die delen met een zo ruim mogelijk publiek: van getalenteerde jongvolwassenen tot piepjonge kinderen die gewoon eens 'iets anders' willen in de vakantie. Eén van de enthousiaste partners in die missie is het Cultureel Centrum De Schakel uit Waregem, dat ieder jaar een reeks zomercateliers organiseert voor kinderen en jongeren.

De zomercateliers in Waregem werden bijna twintig jaar geleden voor het eerst georganiseerd door CC De Schakel, samen met de sportdienst. Het was een fris initiatief dat kinderen en jongeren zinvolle, maar vooral leuke activiteiten wou bieden tijdens de vakantie. "Het was allemaal nog zeer bescheiden", zegt **Veerle Hollants** van De Schakel. "Gewoon één sportactiviteit in de voormiddag en iets creatiefs in de namiddag. Dan gingen de kinderen bijvoorbeeld een werkje maken met beeldend kunstenaar Geert Opsomer."

Ondertussen is dat aanbod exponentieel gegroeid. "De kinderen en jongeren kunnen nu kiezen uit maar liefst 45 activiteiten, zowel sport als cultuur. Daar wordt dan telkens twee weken rond gewerkt. Binnen het culturele aanbod zijn theater, muziek, koken, beeldende kunsten en uiteraard dans een vaste waarde."

Bij Passerelle krijgen ook kinderen zonder danservaring hun plekje binnen de groep.

Ondanks de rijke traditie in Waregem is de samenwerking met Passerelle nog vrij jong. "Afgelopen zomer was het de tweede keer dat we Passerelle hebben aangesproken voor de zomercateliers", weet Veerle. "Maar het loopt bijzonder goed, omdat we op dezelfde golflengte zitten. Onze ateliers zijn iets heel anders dan een traditioneel danskamp. En dat heeft Passerelle goed begrepen. Door de samenwerking met de sportdienst, maar ook omdat we daar zelf voor kiezen, komt er een breed publiek op onze ateliers af. De kinderen en jongeren hebben een zeer diverse achtergrond: sommige zitten op de dansschool en hebben ouders die hen regelmatig naar voorstellingen meenemen, anderen hebben nog nooit de binnenkant van De Schakel gezien. Er komen ook kinderen die het absoluut niet breed hebben thuis, maar via het OCMW kunnen aansluiten. De bedoeling is al die kinderen een fijne tijd te bezorgen. En dat lukt. Passerelle heeft een grote bagage op vlak van hedendaagse dans -heel belangrijk - maar belangrijker nog is dat ze bereid is een paar versnellingen terug te schakelen. Pol Coussemont en zijn docenten slagen er in om op zo'n manier te werken dat ook kinderen zonder danservaring hun plekje krijgen binnen de groep."

Veerle Hollants, C.C. De Schakel (Waregem)

De weg is het doel

Een democratisch aanbod, waar iedereen los van rang, stand of ervaring aan kan meedoen, daar zijn Passerelle en CC De Schakel het dus roerend over eens. Maar ook over het doel van zo'n atelier komen ze wonderwel overeen. "Op het einde van de ateliers organiseren we vaak een toonmoment, voor ouders en kennissen", vertelt Veerle. "En ik kan me inbeelden dat veel organisaties dat heel belangrijk zouden vinden. Nu vind ik het ook wel leuk dat kinderen kunnen delen wat ze in de loop van die twee weken hebben gedaan. Het is zelfs noodzakelijk dat ze dat delen maar ik wil niet dat ze elke dag werken aan dat toonmoment, ik wil niet dat ze gestrest inoefenen wat ze moeten tonen."

Ik vind het proces dat de kinderen hebben doorgemaakt veel belangrijker dan het zogenaamde eindresultaat. Voor mijn part mogen ze op die laatste dag wat losse oefeningen laten zien, als ze zich maar goed hebben gevoeld die twee weken en een creatieve inbreng hebben gehad, vooral de oudere groepen dan."

“Ik heb mijn les geleerd na een theaterkamp dat we ooit georganiseerd hebben”, bekent Veerle. “Achteraf gezien was het opzet van dat kamp fout, want de bedoeling was om op één week tijd een voorstelling te maken. Het resultaat was dat de meest creatieve kinderen, de primussen van de groep de hoofdrollen kregen en de andere een bijrol. Terwijl ik het liever omgekeerd had gezien. Maar het kon ook moeilijk anders omdat er zo weinig tijd was en de theaterdocent streefde naar een afgewerkt eindresultaat. Passerelle werkt anders. En gelukkig maar.

Kinderen krijgen er de tijd en ruimte om te brainstormen, te spelen, bewegingen te bedenken. En al die ideeën worden dan verwerkt tot een geheel. Woorden, verhalen en bewegingen worden uitvergroot of in een andere context geplaatst en krijgen plots een grotere betekenis. Ik herinner me nog één van de projecten die choreograaf **Pol Coussement** begeleidt, rond helden, en waarin één van de kinderen plots vooruit geduwd werd op een karretje, met haar hand in een vuist en haar arm strak vooruit als een superheld. Het is iets simpel en waarschijnlijk is het gewoon spelenderwijs ontstaan. Maar dat beeld was zo grappig en krachtig dat het veel mensen bijgebleven is. De manier waarop Passerelle oog heeft voor wat de kinderen doen en nadenkt over hoe je dat kan inpassen in een choreografie, vind ik heel sterk. En ook de kinderen waarderen dat, dat iedereen de kans krijgt om te schitteren, naar waarde wordt geschat en voor vol aanzien wordt.”

Let's go Musical

Op twee jaar tijd organiseerde Passerelle ondertussen al zes zomerateliers in De Schakel voor verscheidene leeftijdsgroepen, van kleuters tot tieners. “Zeker bij die jongste groepen proberen we de drempel zo laag mogelijk te houden, nog meer dan anders”, benadrukt Veerle. “We doen dat onder meer door met aantrekkelijke thema's te werken, zoals musical. Twee jaar geleden was er op VTM Op zoek naar Maria, een programma dat heel populair was. We hebben daar toen op ingespeeld en zelf rond musical gewerkt, maar met een eigen twist.” (lacht). “Voorbij zomer begeleiden **Bernadette De Deygere** en **Arno Brys** *Video killed the Radio Star*, waarin kinderen dansten op populaire videoclippen uit de tijd van hun ouders.”

Bij tieners en jongeren durft De Schakel verder te gaan en worden iets abstractere thema's gekozen. “zoals de helden uit *Heldenmoed*”, zegt Veerle. “Dat kunnen superhelden zijn, maar even goed mama of papa. En in *Kraakpand* ging **Elodie Van-neste** samen met een groep kinderen van 12 tot 15 op zoek naar verrassende plekjes in de publieke ruimte om te dansen: op bankjes in de stad, langs de vijver en zelfs op de noodtrap van het Cultureel Centrum, waar anders niemand mag komen. Je kan je inbeelden dat die gasten een fantastische tijd hebben gehad. Die thema's en projecten zijn niet altijd origineel, in die zin dat Passerelle sommige ervan al eerder heeft gedaan en al wat basismateriaal heeft. Maar ze worden aangepast, op maat van onze organisatie én op maat van de groep kinderen.”

sfeerbeeld uit *Heldenmoed*

sfeerbeeld uit *Video killed the Radio Star*

sfeerbeeld uit *Kraakpand*

Achter de docenten-choreografen van Passerelle staat duidelijk een ploeg die de zaken inhoudelijk én praktisch opvolgt.

Een stevige administratieve backbone

Passerelle staat zowel artistiek als educatief sterk, volgens Hollants. Maar er is meer. “Je voelt dat er achter die docenten van Passerelle een hele organisatie schuilt, die de zaken inhoudelijk opvolgt, maar ook praktisch. Ik bedoel maar, als een individuele docent plots ziek wordt, dan moeten wij, als CC, dat probleem oplossen. Op ons eentje. Niet bij Passerelle, want daar is een hele ploeg die mee kan helpen denken en zoeken. Je voelt ook dat iedereen echt betrokken is, ook de mensen op kantoor. Bij de toonmomenten bijvoorbeeld gebeurt het wel vaker dat daar dan iemand van de administratie staat, om eens te kijken hoe het gaat. Dat hoeft op zich niet, maar het is fijn en geeft blijk van engagement.”